

MIGNONA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientiā nostram? etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem et quid opus est? nihilne te nocturnum praesidium urbis vigiliis, nihil timor populi, nihil concursus hominum, nihil hic munitissimus habendi senatus rerum ora vultusque moverunt? Patere tua conspectam jam omnium horum conscientia tamen tuam non vides? Quid proxima, quid superius, ubi fueris, quos convocaveris, quid consilium nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit? in senatum venit: fit publici consilii particeps: oculis ad eandem unumquemque nostrum. Nos ter, satisfacere rei publicae videmur, si istius formidamus. Ad mortem te, Catilina, duci, iussu consensuque nostro oportebat: in te conferri pestem istam, quam jamdiu machinaris. An vero vix amplissimus, Publius, Tib. Gracchum, modico labefacta publica, privatus interfecit: Catilinam vero, et tuumque incendium vastare cupientem, nos consules per-

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATEN

LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC FACILIS

AVIGNONE